

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι. Ἀρ. 10 — Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἑρ. ἡρ. 12.
Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπληρωτέα ἐτησίως ἢ κατ' ἑξαμηνίαν
εἰς δύο ἰσῶς δόσεις.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ»

Ἐν ὁδῷ Μουσῶν ἀριθ. 6.

Ἐκαστὸν φύλλον τιμᾶται λειπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 4 Νοεμβρίου 1884.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ: Ναυτικά. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά. — Ἐπισημονομασίαι ἀρχαίων ὄντων; — Ἡμερολόγιον. — Ἐβδομάς. — Ἀπαντήσεις ἀνερῶν ἐρωτήσεων. — Πνευματικὰ ἀσκήσεις.

ΦΥΛΑΟΥ: Σύγχρονοι ἐπιφανῆς Ἕλληνες. Β'. Θεόδωρος Π. Δηλιγιάννης. — Ἐνφ' πίπτουσι τὰ φύλλα . . . ὑπὸ Χ. Ἀννίνου. — Ὁ ἐν Ῥωμανίᾳ μισσηλιτισμὸς, ὑπὸ Παναγιώτου Πανᾶ. — Οἱ ἀλληλοφραγεθέντες ἐν τῷ Βορείῳ Πόλεῳ (συνέχεια). — Ὁ συνταγματάρχης, ἀμερικανικὸν διήγημα (συνέχεια).

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ τοῦ προηγουμένου φύλλου ἠρξάμεθα τῆς δημοσιεύσεως βιογραφιῶν **συγχρόνων ἐπιφανῶν Ἑλλήνων.**

Τὸ καινοφανές τοῦτο παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ τοῦ εἶναι συνηθέστατον, διὰ πολλοὺς δὲ λόγους ἢ βιογραφία ζῶντος ἀνθρώπου κρίνεται προτιμότερα τῆς μετὰ θάνατον, ὅτε ἢ μὲν καταφορά θεωρεῖται ἀνίερως, ὁ δ' ἐπαινος ὑποπίπτει, ὡς ἐκ τῆς καταχρήσεως τοῦ «*ὁ ἀποθανὼν δέδωκεν*».

Μεταξὺ ζῶντων ἢ συζήτησις εἶναι ἐλευθέρα, ἢ δ' εὐρεσις τῆς ἀληθείας εὐχερεστερά.

Τὰς διαφόρους βιογραφίας — πολιτευτῶν, ἐπιστημόνων, φιλολόγων, στρατιωτικῶν, ποιητῶν καὶ ἐν γένει ἐπιφανῶν ἀνδρῶν — ἀνεθέσαμεν εἰς γνωριμωτάτους τῶν βιογραφουμένων, ὅπως ποικίλλονται αὐταὶ καὶ δι' ἀνεκδότων ἕκ τε τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ αὐτῶν βίου εἰλημμένων.

Διὰ λόγους εὐλήπτους ἠρξάμεθα ἀπὸ τῆς βιογραφίας τοῦ κ. **Χαριλάου Τρικούπη**, καταχωρίζοντες εὐθὺς εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον τὴν τοῦ κ. **Θεοδώρου Π. Δηλιγιάννη**.

Τὰς λοιπὰς βιογραφίας θέλομεν καταχωρίσει κατὰ τὴν τάξιν τῆς πρὸς ἡμᾶς παραδόσεως τῶν ὑπὸ τῶν κκ. συνεργατῶν, καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης διακρίσεως.

Ἐνεκα πληθώρας ὕλης τὴν βιογραφίαν τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἠναγκάσθημεν νὰ διχάσωμεν, ὥστε νέα βιογραφία θέλει δημοσιευθῆ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 38 φύλλῳ.

ΝΑΥΤΙΚΑ

Β'.

Ἐάν, ἀντὶ τοῦ θωρηκτοῦ μας στόλου, τοῦ τόσο βραδέως κινουμένου, τοῦ ναυλοχοῦντος πάντοτε ἐν Σπέτζια καὶ ἠναγκασμένου νὰ προσορμίζηται πρὸς ἀνθρώκευσι καθ' ἑκάστην στιγμὴν ἢ νὰ διαμένῃ ἐν τῷ λιμένι ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ναυτικῶν τινῶν εἰδῶν, εἰχομεν 10 μεγάλα καὶ ταχέα καταδρομικά, δυνάμενα νὰ ἐναποθηκεύσῃ τριῶν ἢ τεσσάρων ἐβδομάδων ἀνθρακας, δυνάμενα νὰ ἀντέχῳσι εἰς τρικυμίας ἐὰν εἰχομεν ὑπηρεσίαν προσκόπων καλῶς ὀργανωμένην ἣτις νὰ σημαίνῃ τοῖς καταδρομικοῖς ἢ νὰ ἐπιπέσωσι ἐπὶ μεταγωγικοῦ τινος στόλου ἢ νὰ βοηθῶσι ἀπειλούμενόν τι σημεῖον, καὶ ἐὰν κατὰ τὴν ἐνέργειάν των ταῦτα ἐβοηθοῦντο ὑπὸ μεγάλων καὶ μικρῶν τορπιλλοβόλων, πόσον ἢ θέσις μας θὰ ἦτο διάφορος ὑπὸ ἀμυντικῆν ἔποψιν!

Τὸ προορατικὸν πνεῦμα τοῦ ναυάρχου Saint Bon ἀπὸ τοῦ 1873 διέκρινε τὴν νέαν φάσιν εἰς ἣν σήμερον μὲ τὰ νέα ὄπλα εἰσέρχεται ἡ ναυτικὴ στρατηγική, προέβλεπεν ὅτι ἡ ἐποχὴ τῶν κλασικῶν ναυτικῶν μαχῶν ὤχιστο, ὅτι ἡ μέλλουσα τακτικὴ ἔσεται **πόλεμος καταδρομικῶν.**

Τὸ ναυτικὸν ἔλεγεν εὐρίσκειται εἰς μεταβατικὴν κατάστασιν κατὰ τὸ 1860 ὁ θώραξ ἔθηκεν ἐκτὸς μάχης τὰ πρὸ αὐτοῦ πλοῖα ἤδη τὸ ναυκλαστρον τοῦ Whitehead θέτει ἐκτὸς μάχης πάντα τὰ σημερινῆς κατασκευῆς πλοῖα ἐν μονομαχίᾳ μεταξὺ τοῦ Δουηλίου καὶ ἐνός τορπιλλοβόλου ἀπασαίαι περιπτώσεις τῆς ἐπιτυχίας ἔσονται ὑπὲρ τοῦ τορπιλλοβόλου.

Ἐάν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι μία ἢ δύο τορπιλλοὶ Whitehead τοῦ ἐχθροῦ θὰ ἀρκέσωσι δὲν λέγω νὰ βυθίσωσι τοὺς Δουηλίους, Δανδόλους καὶ Ἰταλίους, ἀλλὰ νὰ τοὺς ἀναγκάσωσι νὰ ζητήσωσι καταφύγιον καὶ διαμείνωσιν ἀκίνητοι μακρὰς ἐβδομάδας ὅπως ἐπισκευασθῶσιν.

Ἄπλοῦς κανονολισμὸς μὲ μύδρους δύναται νὰ ἀποσυνθέσῃ τὰ μὴ τεθωρακισμένα μέρη τῶν μεγάλων μας πλοίων καὶ νὰ τὰ θέσῃ ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐκτὸς μάχης. Τότε τί ὄπλα μας μένουσιν;

Εἶναι σκληρὸν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὸ ἐπίλοιπον τοῦ παλαιοῦ μας στόλου δὲν ἔχει μῆτε ταχύτητα μῆτε γαιανθρακαποθήκας μεγάλας καὶ διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ ἴδῃ τὸν θώρακά του διαπερώμε-

1. Ἐκ τοῦ ἐν τῇ Rivista Maritima τελευταίου ἔθρου τοῦ κ. Paolo Cottrau.

νον ὑπὸ τῶν νέων πυροβόλων τῶν 14 /m καὶ 15 /m ἐλαφροῦ τινος πλοίου καὶ νὰ ἴδῃ 100 ἀνδρας ἐκτὸς μάχης εἰς διάστημα δέκα λεπτῶν ἐὰν δὲ τορπιλλῇ τις Whitehead θίξῃ τὴν τρύπιν παλαιοῦ τινος θωρηκτοῦ θὰ ὀρύξῃ ὀπὴν δι' ἧς, κατὰ τὴν ἔκφρασιν Ἀγγλοῦ τινος πλοιάρχου, θὰ διέλθῃ λεωφορεῖον, καὶ τοῦτο διότι τὰ πλοῖα ταῦτα στεροῦνται ὕδατοστεγῶν διαφραγμάτων, ἕνεκα τῶν ὁποίων τὰ γιγαντώδη «Ἰταλία» «Ruggiero» καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ καταδρομικά εἰσὶν, ἐὰν οὐχὶ ἄτρωτα, ὅπερ ἀδύνατον, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἰκανὰ νὰ περιορίσωσι τὴν καταστροφὴν τὴν ὑπὸ τῶν τορπιλλῶν τυχὸν παραχθεῖσαν, καὶ νὰ ἐπιβραδύνωσι τὴν τελικὴν καταστροφὴν.

Ἐάν πρέπει ν' ἀπατώμεθα ἅπαν τὸ παλαιὸν ὕλικόν ἀπόλεσε τοῦ λοιποῦ τὴν στρατιωτικὴν του ἀξίαν, τὸ νὰ ἐλπίζῃ τις ὅτι διὰ τοιούτων μέσων θ' ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἐνέργειαν δύο ἢ τριῶν καταδρομικῶν ἢ στολίσκου τορπιλλοφόρων εἶναι τὸ ἴδιον ὡς νὰ ἐζήτει νὰ κυνηγήσῃ μὲ ποῖμνιον προβάτων, ἠρωικῶν ὅσον θέλετε, ἀγρίους καὶ ῥωμαλέους κυνηγετικούς κύνας.

Πρὸς τὸ παρὸν δὲν δύναμεθα νὰ βασισθῶμεν εἰμὴ μόνον εἰς τὸν ἠρωισμόν των ναυτῶν μας, εἰς 20 ἢ 30 τορπιλλοβόλα ἐξ ὧν 3 καταδρομικά, καὶ εἰς 7 μεγάλα θωρηκτὰ πρώτης τάξεως ἐξ ὧν δύο εἰσὶν ἔτοιμα τὰ δὲ ἄλλα θὰ ὦσι μετὰ 3 ἢ 4 ἔτη.

Ἀλλὰ τί ἰσχύομεν κατὰ ἐχθροῦ δυνάμενον νὰ ῥίψῃ ἐπὶ τῶν παραλίων μας καὶ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν μας ὁδῶν 50 πλοῖα, ἄτινα καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι δὲν θὰ ἐπιτύχωσι νὰ καταλάβωσι τὸ κέντρον τῶν δυνάμεών μας, θὰ δυνηθῶσιν ὁμοῦ ταχέως νὰ βομβοβολήσωσι τὰς πόλεις μας, νὰ ἐπιβάλωσι φόρους, νὰ βυθίσωσιν ἢ νὰ λαφυραγωγῆσωσι τὰ πλοῖά μας τὰ ἐμπορικά.

Καὶ ἐὰν μάλιστα εἰχομεν ἔτοιμα τὰ ἐπτά μεγάλα μας πλοῖα, θὰ συνετριβόμεθα ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ.

Ἀλλὰ ὁ πόλεμος τοῦ μέλλοντος θὰ εἶναι πόλεμος θωρηκτῶν; ἢ θὰ εἶναι ὁ πόλεμος ὁ συμφορώτερος δι' ἡμᾶς τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς στερομένους ἐφεδρεῶν;

Ἄς ἴδωμεν τί πρὸ τινος ἔλεγεν ὁ Σιρ Οὐίλλιαμ Ἀμστρογκ ἐν τῷ συλλόγῳ τῶν Ἀγγλῶν μηχανικῶν οὐ ἐτύγχανε πρόσδρος.

Ἡ τελευταία περίοδος ἐν τῇ τέχνῃ τοῦ πολέμου ἐνεκαινιάσθη ἀπ' οὗτο ἐπενοήθη ἡ τορπιλλῇ τοῦ Whitehead ἐκτοτε τὰ ἰσχυρότερα θωρηκτὰ εὐρίσκονται ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας ἀσφαλείας ὡς καὶ τὰ μὴ τεθωρακισμένα.

Ἐφ' ὧν ἐνομιζέτο δυνατόν νὰ πραγ-
ματοποιηθῇ τὸ ἄκρωτον τῶν θωρηκτῶν,
οὐδὲν τὸ παραδοχόν ἂν ἐγίνοντο πρὸς
τοῦτο μεγάλοι θυσίαι, ἀλλ' ἡ τῶν πραγ-
μάτων πείρα ἀπέδειξεν ὅτι τοῦτο εἶναι χί-
μαρα.

Καὶ ὄχι μόνον ἀπεδείχθη ὅτι ὁ θώραξ
εἶναι ἀνίκανος νὰ ἀντιστηῖ ἐναντίον ἐκρή-
ξεως τορπίλλης ἢ συρράξεως δι' ἐμβόλου,
ἀλλὰ καὶ ὅτι ἡ ἀβήσις ἀντιστάσεως τοῦ
θώρακος ἐναντίον τοῦ πυροβολικοῦ συνεπά-
γεται ἀνάλογον ἀβήσιν τοῦ πυροβολικοῦ.

Καὶ ἵνα διατηρηθῇ ἡ σχέση ἐμεταξὺ
τῆς ἀβήσεως τοῦ πύχους τοῦ θώρακος,
καὶ τοῦ βάρους ὅπερ τὰ πλοία δύναται
νὰ φέρωσιν ἠναγκασθῆσαν νὰ καλύπτωσι
ἐλάχιιστα μέρη τῆς ἐπιφανείας διὰ θώρακος.

Ἐκτοτε ὁ σὶρ William Armstrong
εἶπε: καταδρομικὸν ταχύ, ὠπλισμένον μὲ
βαρὺ πυροβολικὸν καὶ τορπίλλικον αὐτοκι-
νήτους δύναται νὰ κατασκευασθῇ μὲ ὀλί-
γα ἑκατομμύρια· καὶ ἀληθῶς ἔχομεν πα-
ράδειγμα ὅτι καταδρομικὰ ἔχοντα δύο ἢ
καὶ τριῶν μιλίων ταχύτητα ἀνοτέραν τοῦ
Δουηλίου καὶ Δανδάλου δύο ἐκ τῶν
ταχυτάτων θωρηκτῶν, ἔχουσι τὸ τέταρ-
τον τῆς ἀξίας τοῦ Δουηλίου καὶ τὸ πέμ-
πτον τῆς Ἰταλίας καταδρομικὰ παρόμοια
θὰ ἔχωσι τὸ μειονέκτημα τοῦ μὴ ἰσχυροῦ
πυροβόλου καὶ τοῦ ἀπροστατεύτου, ἀλλὰ
εἰς τὰ καταδρομικὰ θὰ μείνη ἡ ὑπεροχὴ
τοῦ ἀριθμοῦ τῆς μικροτέρας ἐπιφανείας
τῆς σκοποβολῆς καὶ τοῦ καλλιτέρου χειρι-
σμοῦ τοῦ ἐμβόλου καὶ τῆς τορπίλλης, ἥτοι
τῶν ἀποτελεσματικωτέρων ὄπλων.

Εἶνε λοιπὸν φανερόν, ἀποῦ ἡ τορ-
πίλλη τῶν Whitehead δύναται ἐάν οὐχὶ
νὰ καταστρέψῃ ἄλλὰ νὰ παραλύσῃ τὸν
Δουήλιον ἢ Δανδολον, ὅτι δὲν πρέπει νὰ
σπεύσωμεν νὰ κατασκευάσωμεν πλοία τῶν
20 ἢ 25 ἑκατομμυρίων.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἄπας σχεδὸν ὁ τύπος τῆς πρωτευού-
σης ἐπεκρότησεν, εἰς τὴν ὑπὸ τῆς «Ἐβδο-
μάδος» εἰσαχθεῖσιν ἐν Ἑλλάδι βιογρά-
φον ζῶντων ἐπιφανῶν ἀνδρῶν καὶ μόνον
περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἡ πρώτη βιογρα-
φία ἐγράφη ἡγήθητι τις διαφωνία, φυσικὴ
ἄλλως τε, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τὰ πολιτι-
κὰ πάθη εὐρίσκονται εἰς τὸ κατακόρυφον
αὐτῶν σημεῖον, ἢ δὲ ἀντιπολιτεύσεις βλέ-
πει· μαθῶσα δὲ ἡ ἀντιπολιτεῦσις βλέπει
ρόδινα. Ἄλλ' ἢ «Ἐβδομάς», οὐσα, καὶ ὀ-
φείλουσα ὡς ἐκ τοῦ προορισμοῦ τῆς καὶ
εἶναι, ἀμέτοχον πολιτικῶν ἀποχρώσεων
φύλλον, εἰς ἐν μόνον ἀποβλέπει: εἰς τὴν ὑ-
πέροχον τῶν βιογραφουμένων θέσιν εἰς ἣν
οὔτοι δὲν θὰ ἀνήρχοντο, ἂν δὲν περιε-
κοσμοῦντο ὑπὸ ἐκτάκτων προτερημάτων.

Εἰς τοὺς συνεργάτας ἡμῶν ἐδόθη πλή-
ρης ἐλευθερία περὶ τοῦ τρόπου τῆς βιο-
γραφῆσεως τῶν ὑποκείμενων αὐτοῖς προσώ-
πων, οὐδεὶς δὲ τῶν ἀνάγκων ἀνοκτῶν κωλύ-
εται νὰ ἐκφέρῃ τὴν ἑμμενῆ ἢ δυσμενῆ κρί-
σιν τοῦ αὐτοῦ δὰ εἶναι τὰ κυριώτατον πλεο-
νέκτημα τῶν τοιοῦτου εἶδους βιογραφῶν.
Τὶ εὐάρετος καὶ παρήγορος θὰ εἶναι

μετὰ τινα χρόνον ἢ ἐν τῇ «Ἐβδομάδι»,
ὡς ἐν πινακοθήκῃ, θεῶα σειράς συγχρόνως
ἐπιφανῶν Ἑλλήνων, ὁπωσδήποτε λαμπρυ-
νάντων τὴν ἐποχὴν τῶν!

Μετ' ἀφάτου ἐνθουσιασμοῦ ὑπεδέξατο
ἡ πρωτεύουσα τοὺς *φουσταναλλοφόρους*
εὐζώνους τοῦ 4 τάγματος, ἐλθόντας, ὡς
γνωστὸν, ἐνταῦθα ἐκ Θεσσαλίας. Ἡ θεὰ
τῆς φουστανάλλας, συνδεομένης μὲ τὰς
τροφευτέρας τοῦ ἔθνους παραδόσεις, πάν-
τοτε θὰ συγκινῆ, πάντοτε θὰ ἐνθουσιάζῃ·
ἄλλ' ὅσον ἀπομακρυνόμεθα ταύτης, νομίζει τις
ὅτι τὸσον ἀπομακρυνόμεθα τῆς δόξης
καὶ τοῦ εὐκλεοῦς παρελθόντος. Ἄγαπᾷ ὁ
λαὸς τὸν στρατόν, διότι, ἀπὸ τῶν τελευ-
ταίων μαλιστα χρόνων, οὐδὲν ὑπάρχει τὸ
διαχωρίζον αὐτοῦς, ἀποῦ πᾶς πολίτης εἶναι
ἐφ' ὧρισμένον χρόνον καὶ στρατιώτης, ἀλ-
λὰ δὲν τὸν καταλαμβάνει ὁ αὐτοῦ ἐνθου-
σιασμός· ἐταν βλέπῃ *φραγκοφορεμένους* καὶ
ἐταν βλέπῃ *εἰζῶνον* ὁ φραγκοφορεμένος
εἶναι κατ' αὐτὸν φράγκος! ἐάν δὲ οἱ στρα-
τιώται φορέσωσι ποτε καὶ αὐστριακὰ κρέ-
να, θὰ φαίνονται εἰς τὰ ὄμματα τοῦ
λαοῦ ὡς *ἔξωτοι κατακτηταί*.

Τὶ νὰ γίνῃ, ὁ λαὸς ἔχει καὶ τὰς ἰδιο-
τροπίας του.

Ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» εἶδομεν τὴν ἀνα-
βλάστησιν νέας πολιτικῆς ἀποχρώσεως
τῆς δὲν ἀνεξαρτήτου ἀντιπολιτευομένου.
Οἱ βουλευταὶ οὗτοι ἐτάχθησαν ὑπὸ τὸν
κύριον Σωτηρόπουλον τὴν πρῶτον εἰς ποῦ-
λος, ἂν δὲν ἀπατώμεθα πολιτευτὴν, ὅστις
δίδει τὸ ὄνομα του εἰς κόμμα· οἱ ἀνεξάρ-
τητοι λοιπὸν κύριοι οὗτοι θὰ ὀνομασθῶσι
Σωτηροπουλικοὶ ἢ πουλοκατάληκτοι.

Μεγὰλη ἀναστάσις ἐγένετο κατ' αὐ-
τὰς ἐν τινι συνοικίᾳ τῆς πόλεως· διότι
πρὸ κενῆς τινος οἰκίας ἀδιαλείπτως ἤρ-
χοντο, ἐξεφορῶντο καὶ ἀπήρχοντο, ἀ-
μὰζια πλήρη ὀργάνων, ὀρνίθων, νησῶν,
χηνῶν, ἰνδιάνων, προβάτων, αἰγῶν, μονο-
νοῦ δὲ καὶ χοιριδίων... πάντες ἐξε-
λθόντες τῶν παραθύρων, τῶν ἐξωστῶν καὶ
τῶν θυρῶν ἀνέμενον νὰ ἴδωσι τὸν εὐτυχῆ
κάτοχον τῆς πλουσιωτάτης ταύτης ζώ-
σης ζωολογικῆς συλλογῆς... Ἴδου δὲ
μετ' ὀλίγου κατέρθεα καὶ οὗτος, ὕστατος
πάντων καὶ ἐντὸς ἀμάξης.

Ἦτο εἰς *παρισωτάτος*.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ,
ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

— Τὸ ῥωσικὸν εἰκονογραφημένον πε-
ριοδικὸν «*Νίβα*» περιεῖχεν εἰς ἐν τῶν τε-
λευταίων αὐτοῦ φύλλον τὴν εἰκόνα τοῦ
δοκίμου ζωγράφου *Ἰωάννου Στεφάνου*
Πανῶν ὡς διακριθέντος διὰ τοὺς ὑπ'
αὐτοῦ καλλιτεχνήσοντας ῥωσικοὺς τύ-
πους καὶ ἀποθανόντος τὴν 4 Δεκεμβρίου
π. ἔτους.
— Ὁ *Πανῶν* οὗτος ἔλλην ὢν, ἀνήκει
κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὴν Κεφα-
ληνιακὴν οἰκογένειαν *Πανᾶ*.
— Ἡ ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς Ἑλληνίς
κόρη *Ὀλγα Μιχαήλοβιτς*, κοινῶς σπουδά-

σασα ἐν Βιέννῃ καὶ διαμένουσα ἐν Ὀδη-
σῶ, προαγγέλλει, κατὰ τὸν ἐγγύριον τύ-
πον, ἔξοχον καλλιτεχνικὸν σταδίον.

— Κατ' αὐτὰς δημοσιεύεται ἐν Ῥω-
σικῇ μεταφράσει ὑπὸ τινος βάρσου λογίου,
τὸ περὶ γλώσσης κεφάλαιον ἐκ τοῦ γνω-
στοῦ συγγράμματος τοῦ λογίου κ. *Παρα-
γιώτου Βερρωτῆ*. Εἰς τὴν ῥωσικὴν ὑπό-
χει ἤδη μεταφρασαμένη καὶ ἡ «Ἠρωϊς
τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως», τὸ γνω-
στὸν μυθιστόρημα τοῦ κ. Στεφάνου Ἐἵνου.

— Ἐν τῇ *Βερολινεῖ* ἱατρικῇ Ἐταιρίᾳ, ὁ
πολύς Virchow, λόγον ποιούμενος περὶ
κερκοφόρων ἀνθρώπων, ἐμνημόνευσε λίαν
εὐφῆμως καὶ τὴν περὶ τοῦ ζητήματος
τούτου διατριβὴν τοῦ Ἑλλήνου ἀρχιά-
τρου κ. Ὀρνσταίν, ἀποκαλέσας αὐτὰς
πολλοῦ λόγου ἀξίας. Περὶ τοῦ κ. Ὀρν-
σταίν ὡς ἀτόμου καὶ ὡς ἐπιστήμονος θέ-
λομεν γράψῃ προσεχῶς.

— Συγκινητικῶτα γράφουσιν ἡμῖν
ἐκ Βιέννης περὶ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἐκτά-
κτου κηδείας τοῦ διασημοῦ ζωγράφου τοῦ
αἰῶνος *Μάικαρτ*, ἀποθανόντος εἰς ἡλι-
κίαν 39 ἔτων.

Ἀπὸ πολλοῦ ἐπάσχεν οὗτος ἐκ μελαγ-
χολίας ἢ ἐνεκα δὲν ἤθελε νὰ βλέπῃ οὐ-
δένα τῶν συγγενῶν του καὶ τῶν ἐγκαρδιῶν
φίλων του, περιλυτός, κεκλεισμένος καὶ
κατάμονος, ἐπίστευεν ὅτι ἐντὸς τοῦ ἐγ-
κεφάλου του ὑπῆρχε πῶς με χρώ-
ματα. Τέλος ἡ νόσος αὕτη ἐπένηγκεν αὐτῷ
καὶ τὸν θάνατον.

Μόλις ἀπέθανε, πολυᾶριθμοι σπουδα-
σταί μετέφερον τὸν νεκρὸν του εἰς τὸ
σπουδασιεῖόν του, ὅπου τὸ κολοσσαῖον
ἔργον του, ὅπερ πρό τινος εἶχεν ἀρξίσει, ἤτο
εἰσέτι νεῶν!!

Μακάριοι οἱ πρὸς οὐδεμίαν ἐπιστήμην
ἢ τέχνην ἔρωτα τρέφοντες! μακάριοι οἱ
μηδὲν εὐγενεῖς ἰδανικῶν ἔχοντες!

— Ἡ «Ἐταιρία τῆς Ἐγκρατείας» ἐν-
θυμίζει, ὅτι θὰ ἀπονεμήσῃ ὡς βραβεῖον τῷ
1885 τὸ ποσὸν τῶν 2,000 φρ. εἰς τὰς
καλλιτέρας πραγματείας.

1ον. Ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν
ποτῶν ἐπὶ τοῦ ὄργανισμοῦ.
2ον. Ἐπὶ τοῦ κληρονομικοῦ αλκολιζμοῦ.
3ον. Ἐπὶ τῶν ληθησομένων μέτρων
προκειμένου περὶ μεθύσεων ἐκ συνθέσεως.
Αἱ πραγματείας δέον νὰ σταλῶσιν εἰς
τὸ γραφεῖον τῆς Ἐταιρίας, ὁδὸς Πανε-
πιστημίου, ἀρ. 6 μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου
1884.

Ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως ἐν Βερολίῳ
στατιστικὴ ἤτις παρέχει περὶ τῶν γερ-
μανικῶν ἐφημεριδῶν τὰς ἀκολουθοῦσας πλη-
ροφορίας. Ὑπάρχουσιν ἐν Πρωσίᾳ 1635
ἐφημερίδες ἔχουσαι 5,000,000 συνδρομη-
τάς. Ἐν Βαυαρίᾳ, Βυρτεμβέργῃ καὶ ἐν
τῷ δουκάτῳ τῆς Βαδίας 552 ἐφημερίδες
τῶν ὁποίων οἱ συνδρομηταὶ ἀνέρχονται
εἰς 1 1/2 ἑκατομμύριον. Εἰς τὰ μικρὰ
γερμανικὰ κράτη ἀριθμοῦνται 360 ἐφη-
μερίδες μὲ 480,000 συνδρομητάς. Ἐν
τῇ Αὐστρουγγαρίᾳ 518 πολιτικαὶ ἐφη-
μερίδες ἐκ τῶν ὁποίων αἱ μὲν 297 γερ-
μανιστί αἱ δὲ 221 εἰς διαφόρους γλώσ-
σας. Τῷ 1882 ἐδημοσιεύθησαν ἐν Γερ-
μανίᾳ καὶ ταῖς γερμανικαῖς χάραις 211

ἐγκυκλοπαιδεῖται, λεξικά καὶ βιογραφίαι,
1307 συγγράμματα θεολογίας 1570 νο-
μικὰ, 839 ἱατρικά, 799 τῶν φυσικῶν ἐ-
πιστημῶν, 165 τῆς φιλοσοφίας 1851 τῶν
σχολείων καὶ 401 βιβλία διὰ παιδιὰ.

— Ὑπὸ τοῦ ἐν Βαρκελώνῃ λογίου φι-
λολόγου καὶ ἑλληνιστοῦ D. Antonio Ru-
bio y Llach ἐξεδόθη μονογραφία «περὶ
τοῦ αἰσθηματος τῆς τιμῆς ἐν τοῖς δρά-
μασι τοῦ Καλδερῶνος (El Sentimiento
del honor en el Teatro de Calderon)
βραβευθεῖσα ὑπὸ τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδη-
μίας τῆς Βαρκελώνης, μετὰ προλόγου τοῦ
διαπρεποῦς D. Marcelino Menéndez
Pelago Ἀκαδημαϊκοῦ.

— Κατ' αὐτὰς ἐwertάθη εἰς Valen-
ciennes τῆς Γαλλίας ἡ διακοσιαστηρὶς
τῆς γεννήσεως τοῦ Antoine Watteau
διασημοῦ ζωγράφου ἀποθιώσαντος εἰς
Noget-sur-Marne τὴν 18 Ἰουλίου
1721. Ἐκ τῶν εἰκόνων του «Ἡ Ἔορτῆ
τοῦ χωρίου» ἀγορασθεῖσα κατ' ἀρχὰς 10
δραχμας ἐπωλήθη τῷ 1846, 1140 καὶ
ἐσχάτως 26,000. Ἐπὶ μίσητον ἀγορασθὲν
ἀντὶ 25 δραχμῶν, τῷ 1845 ἐπωλήθη
1500 φρ. Ἐπὶ τῇ «*Ἠλιόσα πεδία*» ἐπωλήθη-
σαν τῷ 1767 6505 δραχμας. Ἡ «*Κυνη-
γετικὴ συνέταξις*» καὶ αἱ «*Ἐξοικιαὶ
διασκευασαί*» πωληθέντα τῷ 1791 4801
δραχμας ἠγοράσθησαν κατόπιν 50000 φρ.
καὶ βραδύτερον 76,000. Ὁ «*Εἰρηλικὸς
ἔρωσ*» ἐπωλήθη 15,000 δραχμας. Ἡ «*Οὐ-
κογένεια*» 7500. Ἡ «*Ἠθόραϊ τοῦ χοροῦ*»
ἐπωλήθησαν 37000 φρ. αἱ δὲ «*Ἄδὸ ἐξ-
δήλου*» 55000 δραχμας.

— Τὸ ἐν Βασιλεῦσιν συνελθόν κατὰ
τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς τούτου διεθνεῖς συν-
εδριον πρὸς προσιδορισμὸν ἐνιαίου μεση-
βρινοῦ, παρεδέξατο ὡς τοιοῦτον διὰ με-
γάλης πλειοψηφίας τὸν διερχόμενον διὰ
τοῦ ἐν Greenwich παρὰ τὸ Λονδίνον ἀ-
στεροσκοπεῖον.

— Ἀκοῦντως πρῶτότυπον σύστημα
προέτεινε ἐν Παρισίῳ ὁ κ. Cél Maret
προκειμένης κατασκευῆς ἐσωτερικοῦ σιδη-
ροδρόμου, μέλλοντος νὰ θέσῃ εἰς συγχωινο-
νίαν διάφορα ἀπέχοντα ἀλλήλων κέντρα
τῆς μεγαπόλεως· ὁ σιδηροδρόμος στε-
ρῆμενος τροχιῶν, γεφυρῶν ἢ ὑπογειῶν
σπράγγων συνίσταται εἰς μακρὰ βαγόνια
ὀμοιάζοντα πρὸς πλοῖα κατὰ τὸ σχῆμα,
κινούμενα ἐπὶ στηλῶν ἐκ χυτοῦ σιδήρου
ἐστημένον εἰς ἀπ' ἀλλήλων ἀπέστασιν 10
μέτρων, χρησιμευοῦσιν δὲ ἄνω μὲν εἰς ἴ-
δρουσιν φανῶν, κάτω δὲ, ἐπειδὴ θὰ εἶνε
ἀρκοῦντως πλατεῖαι αἱ στηλαί, ὡς σκιάδες
πρὸς πάλησιν ἐφημεριδῶν, ἐπικόλλησιν
εἰδοποιήσεων κτλ. Τὰ βαγόνια ταῦτα ἔ-
χοντα τοιοῦτον μέγεθος, ὥστε πάντοτε
νὰ στηρίζονται ἐπὶ δύο στηλῶν, θὰ κι-
νῶνται δι' ἤλεκτρισμοῦ, ἀτμομηχανῆς ἢ
καὶ πεποικνωμένου ἀέρος εἰς ὕψος ὑπερ τὴν
ὄδον 4 περίπου μέτρων. Ἴδωμεν κατὰ πό-
σον θὰ τύχῃ ἐφαρμογῆς τὸ σύστημα τοῦ-
το δι' οὐ ὁ κ. Maret ἀπαλλάττει τοὺς
Παρισίους καὶ τῆς δυσκολίας τῆς κατα-
σκευῆς ὑπογείου σιδηροδρόμου καὶ τῆς
δυσμορφίας ἣν θὰ ἐπιφέρῃ ἡ ἵδρουσις αὐ-
τοῦ ἐπὶ γεφυρῶν ὑπερ τὰς λεωφόρους.

— Ἐξεδόθη καλλιτεχνικώτατη ἀγγελία τοῦ
δουκῶντος ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἐκδοθησομένου ἐν
Ἀσιφίᾳ εἰκονογραφημένου περιόδικου συγγράμ-
ματος «*Κλειῶν*». Ἐν τῇ ἀγγελίᾳ ὡς ἀπαρχὴ εἶναι
ἀποστοτευμένη φάρις εἰκῶν τοῦ Σωκράτους πῖ-
νοντος· τὸ κῆριον.

— Ἐν τῷ καλῷ περιοδικῷ συγγράμματι τοῦ
Πειραιῶς «*Ἀπόλλων*» κατεχωρήθη ἀπεικῶ-
νησις τῆς προσέφευς τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἀνεγειρομέ-
νου δημοτικοῦ θεάτρου· περὶ τοῦ ἐν λόγῳ θεάτρου
ἀπὸ ἀρχαιολογικῆν ἔσοπον ἴσως γράφωμεν ἄλλοτε.

— Ἐξεδόθη καὶ ὁ τέταρτος καὶ τελευταῖος
τόμος τοῦ ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Ἀθ. Λεονάρδου με-
ταφρασθέντος ὄραίου μυθιστορηματος τοῦ Ἀ-
δόλφου Μπέλο «*Le roi des Grecs*». Ὅστις θέλει
τὴν ἐν λόγῳ γλῶσσῳν μετέφρασιν δύναται νὰ
ἀποσπᾷ καὶ εἰς τὸ γραφεῖον μας. Ἐκαστος τό-
μος τιμᾶται φρ. 1,50.

— Ἐξεδόθη ἐν Ἰδίῳ τῷ ἐν Κερκύρᾳ Ἰταλιῶτι
ἀπὸ τοῦ κ. Riccardo Boniccioli τὸ μελοποιηθὲν
ἑμμετρον δράματιον (Poema drammatico) ὁ Μάρκος
Μπότσαρης.

ΕΤΡΩΓΟΝ ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΟΝΟΥΣ ;

[Συνεπεία ἐρωτήσεως συνδρομητοῦ τινος ἐάν
ἔτρωγον οἱ ἀρχαῖοι ὄνους, ἀπετάθημεν πρὸς τὸν
διὰ τῆς συλλογῆσεως τὸν τιμῶν τὴν «Ἐβδο-
μάδα» καθηγητὴν κ. Κ. Σ. Κόντον, ὅστις ἐπέ-
στευεν ἡμῖν τὰ κατωτέρω].

Γαληνὸς μαρτύρια
περὶ ἐδωθῆς ὄνειων κρεῶν.

Τετράκις ὁ Γαληνὸς, καθ' ἃ ἐστημειω-
σάμεθα ἐπεξελέθοντες τὰ βιβλία αὐτοῦ,
ποιεῖται λόγον περὶ ἐδωθῆς ὄνειων κρεῶν·
γράφει δὲ δις διακρῆδην ὅτι ἐν Ἀλεξαν-
δρείᾳ ἦσθιον τὰ κρέα τῶν ὄνων. Μνημο-
νεύει δὲ καὶ βρωσίν κρεῶν ἵππων καὶ κα-
μήλων καὶ κυνῶν καὶ ἀλωπέκων καὶ ἄρ-
κτων καὶ λεόντων καὶ παρδάλεων καὶ
πανθήρων καὶ ἀποκαλεῖ ὄνάδες τε καὶ
καμηλώδεις τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα τοὺς
προσφερομένους κρέα ὄνεια καὶ καμήλαια.

Παρατιθέμεθα κατὰ λέξιν τὰ χωρία
τοῦ Γαληνοῦ.

Τόμ. 5, σελ. 486. «Τί γὰρ εἶται δεῖ με-
μνησθῆναι προκατεῖναι ἢ αἰγίων ἐπὶ τού-
τοις; Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ καὶ τὰ τῶν
ὄνων κρέα ἐσθίουσιν» εἰσι δὲ οἱ καὶ τὰ
τῶν καμήλων καὶ σελ. 664 «Ἡ δὲ τῶν
ἀγρίων ὄνων, ὅσοι γ' εὐεκτοὶ καὶ νέοι,
πλησίον ἦκει τοῖσδε. Καίτοι καὶ τῶν ἡ-
μέρων ὄνων γηρασάντων ἔνιοι τὰ κρέα
προσφέρονται κακοχυμάτα καὶ δυσπε-
πτότατα καὶ κακοστόμαχα καὶ προσέτι
καὶ ἀγθῆ κατ' ἐδωθῆν ὄντα, καθάπερ
καὶ τὰ τῶν ἵππων τε καὶ καμήλων, ὧν
καὶ αὐτῶν ἐσθίουσιν οἱ ὄνάδες τε καὶ κα-
μηλώδεις ἀνθρώποι τὴν ψυχὴν καὶ τὸ
σῶμα. Καὶ τὰ τῶν ἀρκτων δ' ἔνιοι προσ-
φέρονται καὶ τὰ τούτων ἐτι χεῖρῳ λεόν-
των τε καὶ παρδάλεων ἦτοι γ' ἀπαξ ἔ-
ψοντες ἢ δις.—Περὶ δὲ τῶν κυνῶν τὶ δεῖ
καὶ λέγειν; ὡς τοῦ νέου τε καὶ λιπα-
ροῦ καὶ μάλιστ' ὅταν εὐνοχηθῶσι κατ'
ἐνια τῶν ἐθνῶν ἐσθίουσι πάμπολλοι· καὶ
πρὸς τούτοις τὰ τε τῶν πανθήρων οὐκ ὀ-
λίγοι, καθάπερ γε καὶ τὰ τῶν ὄνων, ὅταν
εὐεκτοῦντες τύχουσιν, ὥστε οἱ ἀγριοί.—
Τὰ δὲ τῶν ἀλωπέκων ἐν φθινοπώρῳ καὶ
οἱ παρ' ἡμῖν κυνηγεῖται προσφέρονται· πι-
αίνονται γὰρ ὑπὸ τῶν σταφυλῶν». Ση-
μειωτέον δ' ὅτι παρὰ τῷ Ὀρειβάσιω Τόμ.

Α', σελ. 93,7 φέρεται *εὐεκταί* ἀντὶ τοῦ
εὐεκταί.

Τόμ. Η', σελ. 183 «Λέγω δὲ μελαγ-
χολικὸν μὲν αἶμα γεννᾶν αἰγίων καὶ βο-
είων ἐδωθῆν κρεῶν καὶ μᾶλλον ἐτι τῶν
τραγείων τε καὶ ταυρείων, ἐτι δὲ μᾶλλον
ὄνειων τε καὶ καμηλείων· ἐσθίουσι γὰρ
ἔνιοι καὶ τούτων, ὥσπερ γε καὶ ἀλωπέκων
τε καὶ κυνῶν».

Τόμ. ΙΑ', σελ. 142 «Ἄλλ' ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ παμπόλλη ἡ γένεσις αὐτοῦ διὰ
τὴν δίαίταν ἐστίν· ἀθάραν γὰρ ἐσθίουσι
καὶ φακῆν καὶ κολίαν καὶ ταρίχη πολ-
λά· τινὲς δὲ καὶ ὄνεια κρέα καὶ ἄλλα τοι-
αῦτα παχύν. καὶ μελαγχολικὸν γεννῶντα
χυμόν».

Ἄλλων παλαιῶν μαρτύρια θὰ καταλε-
χθῶσιν ἄλλαχού.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 4. Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου καὶ
τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων Νικάνδρου ἐπι-
σκόπου Μόρων καὶ Ἐρμιάου πρεσβυτέρου.

Τίς δὲν γνωρίζει καὶ ὡς παῖς δὲν ἐδι-
δάχθη τὴν σύντομον πλὴν φάριαν προσευ-
χὴν. «Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγὴ
μου ὁ υἱὸς κλ...»; Ἡ εὐχὴ αὕτη λέγεται
ὅτι εἶνε ποίημα τοῦ σήμερον ἐορταζόντος
Ἰωαννικίου, ὅστις γεννηθεὶς ἐν Βιθυνίᾳ
τῷ 740 ἀπέθανε ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Ὀλύμ-
που τῷ 834 βιώσας ὄλων ἀσκητικῶς.

Οἱ λοιποὶ ἄγιοι ἐπέστησαν ἕνα ἐκ
τῶν φοικωδεστέρων θανάτων· ζῶντες κα-
τεκλείσθησαν εἰς τάφον ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ
ἦσαν Χριστιανοὶ καὶ ἄλλοις ἐπέστρεφον
εἰς Χριστόν.

Γ. Α.

ΙΣΤΟΡΙΑ 4 Νοεμβρίου 1826. Ἀποπλε-
ουσιν εἰς Ταλαντονήσι 1,200 Θεσσαλοὶ
καὶ Μακεδόνες ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντες τὸν
Ἰωάννην Κολέττην.

ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ χολέρα ἐπιτείνεται ἐν Παρισίῳ. — Ἐν τῇ
κατασκευαζομένῃ ἀπὸ Ναυπλίου ἑθνικῇ ὁδ

ἔθετο ἡ Νομικὴ σχολὴ τὸ περὶ κληρονομικῆς διαδοχῆς τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν. — Ὁ ἐν Σόρφ πρόεδρος τῆς Γαλλίας διεδίδασκε τῇ κυβερνήσει τοῦ λεπτομερῆ καὶ θερμότητι ἐκθεσιὶν περὶ τῆς καταπληκτικῆς σχετικῆς ἔμπορικῆς κινήσεως τῆς Σόρου καὶ περὶ τῆς προόδου τῆς Ἑλλάδος ἐν γένει. — Αἱ ἐπισκευαὶ τῆς Βουλῆς παρατοῦνται τὴν ἑβδομάδα ταύτην. — Ἦραντο αἱ συνεδριάσεις τοῦ φασογνωστικοῦ τμήματος τοῦ Παρνασσοῦ. — Ἡ φιλοσοφικὴ σχολὴ προέτεινεν ὡς καθηγητὰς τοῦ διαπρεπῆς μαθηματικοῦ κ. Ἰ. Κατζηδάκη καὶ Κυπάρισσον Στεφάνου.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΔΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

[Ἡ σκηνὴ ἐντὸς ἡμερησιογράφου. Δεξιὰ μία τράπεζα φέρουσα πολλὰς ἡμεριδας καὶ ὀλίγας δικάρας. Ἀριστερὰ μίγα σιδηροὺν χρηματοκιβώτιον. Ἐπὶ τοῦ τοίχου εἰς χάριτι τῆς Βενεζουέλας καὶ ἐν πρόγραμμα τῆς ε' ἐκδόσεως τοῦ ἡμερολογίου τοῦ Ῥωμηοῦ. Εἰς τὸ βέθος μικρὸν στρογγύλον τραπέζι: μαγνητισθὲν μετὰ κατανοήσεως ἀναπηδᾷ, τρέχει, ἵσταται, κροτάει. Γέσσαρες νέοι τὸ διώκουσι καὶ τὸ καταφθάνουσιν. Εἰς τοῦτων κατορθῶναι νὰ τὸ συλλάβῃ καὶ νὰ τὸ δέσῃ . . . διπυθάγων, ἑτερος δ' ἄρχειται ἀμέσως τῶν ἐρωτήσεων].

— Ἐὰν εἶσαι πνεῦμα, ἀπάντησον διὰ μιᾶς κινήσεως. — Εἶμαι. — Τίνας πνεῦμα εἶσαι; — Τῆς Μάρτυρος Αἰκατερίνης. — Ὁ ἀπάντησις εἰς δ, τι σ' ἔρωτήσω; — Ναί. — Τίνας οἱ ἐπιφανέστεροι σύγχρονοι Ἕλληνας; — Ἀδριανὸς ἡ ἐρώτησις. — Τίς ὁ μεγαλύτερος ἐπιστήμων; — Ὁ Μπαστίνας. — Θεολόγος; — Ὁ Καπετάνιος. — Δραματικός; — Ὁ δὲ Κάστρος. — Ἐγὼ καλῶς. Εἶπέ μοι, ὦ πνεῦμα, τίς ὁ πρεσβύτερος βουλευτής; — Πέντε. — Πῶς; — Πέντε ἀλλ' οἱ πλείστοι κρόπτοι: τὰ ἔτη των. — Εἶπέ μοι ἕνα. — Εἰς τὴν Ἀγγλίαν . . . — Ἀρκαι, ἐνόησα. — Εἶπέ μοι, τίς θὰ καταργῆσθαι τοὺς φόρους; — Ὁ νικηφόρος. — Ὁ Νικηφόρος; — Ὁχι, δ' νικηφόρος ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτευσεως. — Καὶ τί θὰ φορολογῆσθαι τότε; — Τὸν κερπὸν τῆς κεφαλῆς τῶν ἀντιπολιτευομένων του. — Καὶ ὁ φόρος τῶν πνευματικῶν ποτῶν; — Ὁ ἐπιβληθὴ ἐπὶ τῶν πνευματικῶν . . . τῆ; ἀντιλογίας. — Ὁ ἐπίβληθ' τὸ ἰσοζύγιον; — Ἀν ἀντέλθῃ τὸ ὑποζύγιον. — Τίς θ' ἀνορθῶσιν τὰ οἰκονομικά μας; — Ὁ Σύλλογος τῶν εἰσαγγελλέν. — Τίς ὁ ἄριστος τῶν πολιτικῶν μας; — . . . — Διὰ τὴν ἀποκρίνεσαι; — Ἐκουράσθη καὶ πηγαίνω εἰς τοῦ Γιαννοπούλου. — Ἦ θὰ κάμῃς ἐκεῖ, ὦ πνεῦμα; — Ὁχι πῶς καρῆν.

Ἦλθεν ἄλλο. — Ποῖον πνεῦμα εἶσαι; — Τὸ Ἑθνικὸν Πνεῦμα. — Διὰ τί ἔκαυσεν ἡ ἔκδοσίς σου; — Ὁ ἐκδοθᾷ διπλοῦν. — Διὰ πόσον καιρὸν; — Ἀναλόγως τῶν καιρῶν. — Ὁ ἐχωμεν πολλοὺς γάμους ἐφέτος; — Ὅσους καὶ διαζύγια. — Καὶ πόσα διαζύγια; — Ὅσα καὶ γάμους. — Ὁ ἐχωμεν θείατρον; — Ἀν δὲν καθύσον τὸ τοῦ Μπούκουρη. — Ὁ γίνουσι πολλὰ πυρκαϊά; — Εἶπέ τὸ πρῶτον πυρποληθῆσομεν κτίριον. — Ἡ Δεξαμενὴ. — Ποῖος ὁ ἄριστος πολιτικός μας; — . . . — Ἐκουράσθη καὶ σὺ; — Ὁχι. — Ἀφοῦ δὲν ἀπαντᾷς, ἐγὼ καὶ οἱ ἀναγνώσταί μου ἔκουράσθημεν. Σὲ ἀπολώ! Τὸ πνεῦμα τοῦ Ἑθνικοῦ Πνεύματος ἀναχωρεῖ σταυροκοπούμενον καὶ λέγων Ἐθὺ κὺριε, καὶ ἄλλη ν φυλακὴν ἐν τῷ στόματί μου!!

Τ' ἀνωτέρω ἀντέγραφα ἐκ τῶν στενογραφημένων πρακτικῶν μιᾶς πνευματικῆς συνεδριάσεως εἰς ἡν ἔλαβα μέρος. Περὶ τῆς ἀληθείας ἔγγυωμαι, ἔστω καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθήκῃ μιᾶς ἀνεκδότου λυρικῆς συλλογῆς μου.

Ἀλλ' ἐν τῷ πορτεῖ τοῦ πνευματισμοῦ, ὅστις κατέλαθεν ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν τὰς Ἀθήνας, εἶνε ἀδύνατον ν' ἀριθμῆται τίς τὰς ἐρωτήσεις . . . Ἐνεῦ ἀπαντήσεων, ἀς ἀποτεινοῦσι πρὸς τὰς μαγνητιζομένας τραπέζας οἱ περίεργοι θαυμασταί των. Ἐπισκόποι καὶ τελῶναι, ὄπουργοι καὶ φορολογούμενοι, γέροντες καὶ μαθήτριά, ἀξιωματικοὶ καὶ κἀπεπῶλαι, φοιτηταὶ καὶ γερωντοκράται, ὑπόδικοι καὶ ὑψηλῆται, ἠθροποιοὶ καὶ διάκονοι καὶ ὅλαι τέλοι: αἱ συνομιταίαι τῶν ἀποτελοῦντων τὴν κοινωτιαν λογικῶν ἔφων συνεμάχθησαν ἕνα ἀποκαλύφσαι τὸ μέλλον καὶ τὰ μυστικά τοῦ πλησίον των.

Καὶ ἐνθ' ἅφ' ἑνὸς οἱ ἐκματλούμενοι τὴν εὐπιστίαν των τοῖς δίδουσι προφητικῶν τι δόλωμα, ἐξ ἄλλου τοῖς λέγουσι νὰ μὴ γελῶσι διότι . . . τὰ πνεύματα ἀνοῦνται τότε νὰ τοῖς χρησιμεύσωσι ὡς μέσον διασκευάσεως. Δὲν γνωρίζω δὲ ἂν λέγουσιν ἔπισηθ' ὅτι ὁ προκατπος τῶν τραπέζων τούτων εἶνε ὁ . . . τρίπους τῆς Πυθίας.

Μάτην οἱ πνευματισταὶ ἐκίρουν ὡς περιγραμνάς τῆς τέχνης των τὰ ἀρχαία μυστήρια, τοὺς προφήτας καὶ τοὺς μάντις. Μάλιστα ἐδηλώσαν ὅτι ὁ Σωκράτης, ὅτε ἐνόησε διὰ τῆς μεγάλης του διανοίας τὴν ἀνατέλλουσαν τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀγῆν, οὐδὲν ἄλλο ἤτο ἡ γραφεὺς τῶν ὑπαγορευσῶν μαγνητιζομένης τινὸς τραπέζης, δ' πνευματιζομένης ὑποστῆς μυρίας προσβολᾶς ἀπεβίωσεν ἐν εἰρήνῃ καὶ δὲν ἔσχετο ν' ἀναστήσῃσιν αὐτῶν οἱ εὐάριθμοι ὄπαδοί του, ὅστινες δὲν ἐρωτίσθησαν φαίνεται ἀκόμη ὑπὸ τῶν πνευματικῶν των! Καὶ διὰ τὸν Γαλλίλαιον αὐτόν, ὅτε τῷ 1632 ἔδημ-σίωσε τὰς ἐπὶ τῆ βῆσι τοῦ συστήματος τοῦ Κοπερνίκου ἀρχᾶς του περὶ κινήσεως τῆς γῆς, γνωρίζετε τί εἶπον; Σχεδὸν ὅτι ὁ Πάπας Οὐρβανὸς Η' τὸν ἐκίρηνεν αἰρετικὸν καὶ τὸν παρέδωκεν εἰς τὴν ἱερὰν ἐξέτασιν, διότι παρεδέχετο τὴν . . . κίνησιν μαγνητιζομένης τινὸς τραπέζης καὶ διὰ ταύτην εἶπε τὴν διαβόητον ἐκείνην φράσιν «Καὶ ὁμως κινεῖται!»

Αἱ πνευματικαὶ θεωρίαι ἐφόρτων ἐν Γαλλίᾳ τῷ 1853. Ἐκτοτε δὲ ἀναφαίνονται πότε καὶ πότε ὡς οἱ ἀνανεοῦμενοι συμφοί ἡ ἄλλων τὰ ἐπιδημικὰ νοσήματα. Ἡ τελευταία των ἀκμὴ ἤτο πρὸ δεκαετίας καὶ ἠλόγησαν αὐτὴν οἱ ἑυλογοῦντες, ὅστινες καθ' ἑκάστην ἔδῃχοντο παραγγελίας πρὸς κατασκευὴν τραπέζων, ἀδῶν τούτων, ὡν ἡ χρῆσις καὶ ὁ μαγνητισμὸς μετὰ τοσούτης μανίας ἐκιδεύεται νῦν. Ἐκτοτε ἔβρισεν ὑπὸ κάθαρσιν τὰς θεωρίας ταύτας ἡ θετικὴ ἐπιστήμη, ἀλλ' ὑδρίσθη ὑπὸ τῶν πνευματικῶν ὡς τυφλὴ καὶ ἀνίερσις «ἐκ τοῦ ἔλους δ' αὐτῆς ἀναπτύχθησαν (ὡς λέγει μεταφραστικῆς τις ἡμέτερος) οἱ καταγῶδες ἐκτεῖνοι βιάτραχοι τῆς νεωτέρας Γερμανικῆς φιλοσοφίας.» Γνωρίζετε τίνας οὗτοι; Ὁ Δάρβιν, ὁ Σπένσερ, ὁ Σχιόπενάουερ, ὁ Βούχσερ κλ. Ἰδοὺ ἀφορισμοὶ καὶ πορίσματα πνευματιστικὰ!

Φιλιότη ἀναγνώστριά, ἤδη στρέφομαι καὶ πρὸς σὲ νομίζω δὲ ὅτι δικαιῶμαι καὶ ἐγὼ μιαν φράσιν νὰ σ' ἐρωτήσω. Πιστεύεις τοῦ; προφήτας, τοῦ; μάντις, τὸ μᾶτι καὶ τὴν βασκανίαν; Πιστεύεις εἰς τὴν πασίντσα, εἰς τὰς γραίας ποὺ βίζουν τὰ χαρτιά, εἰς τὰ λόγια τοῦ κληθῶνα, εἰς τὸν ἐντὸς τοῦ ὕδατος χυθόμενον ἀναλελυμένον μάλυδον; Ἀποφύγετε τὴν πρῶτην συνάντησιν τῶν ἱερέων, τὴν θείαν τῶν μαυροπουλῶν, καὶ τὴν ἔναρξιν ἐργασίας κατὰ τὴν Τρίτην; Φοβεῖσαι τὸν ἴσον συνδαιτημόνα, τὰ τρία φῶτα τὸ ἀναποδογύρισμα τοῦ ἄρτου καὶ τοὺς βρυκόλακας; Ἐπιδιώκεις τοὺς χρησμοὺς τῆς ὠμοπλάτης τοῦ ἀμνοῦ, τὰς ἀπαντήσεις τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ὀνειροκρίτου; Πιστεύεις εἰς τὰ ἔθρια, εἰς τὰ θαύματα τῶν καυγηύρων, εἰς τὰς διὰ τῶν ἀγιασμάτων θεραπείας, εἰς τοὺς ὑποβάτας καὶ τὴν λεκανομαντείαν;

Πιστεύεις ἐν ἐνὶ λόγῳ εἰς τὰς προλήψεις καὶ τὰ πνεύματα; Ἐὰν τὰ πιστεύεις ὅλα αὐτὰ, δὲν ἐνοῶ νὰ σὲ ἀποσπάσω ἐκ τῶν πεποιθήσεων σου. Δὲν κοῖ ἀρίσται ν' ἀναμηνῶμαι εἰς ξένας ὑποθέσεις. Ἀγόρασε μιαν μαγνητιζομένην τραπέζαν καὶ πέραν μὲ ἀπὸ τὴν τῶν καιρῶν σου. Ἐγὼ θὰ προστίμων νὰ ἔχω ὀποχείριον μιαν πιστωτικὴν Τράπεζαν. Τοσοῦτῳ μάλλον καθύσον ἐγὼ δὲν παραδέχομαι τὴν ὑπαρξιν οὐδενὸς πνεύματος, ἐκτὸς τῆς . . . ψυχῆς καὶ τῆς θασείας!

Ἰ. Μ. Δ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ὅταν γράφῃς, ὅταν τρώγῃς, ὅταν παίξῃς χρη[σιμῶ] καὶ πολλὰκις παρελθόντα καὶ παρόντα κοιν-τεύω.

Εἶνε δύσκολον νὰ μ' εὗρῃς καίεν τούτοις μὲ κυττῆς καὶ πολὺ συχὰ ἀεὶ κάνω μὲ τὸ νοῦ σου νὰ ζητᾷς.

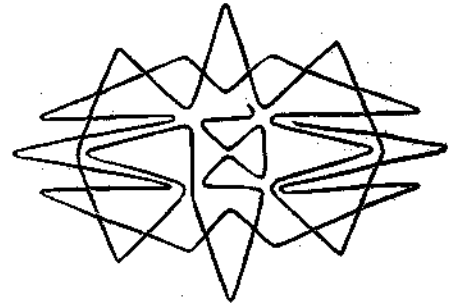
ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Τίς εβειδὴς παῖς ἀπελθὼν ὅπως κομισθ ἕδωρ εἰς τοὺς θεριστάς παρσεύρη, κατὰ τὴν μυθολογίαν, ὑπὸ τῶν Νυμφῶν τοῦ βῶακος καὶ ἐξηφανίσθη;

ΛΥΣΕΙΣ

ΛΥγιμ α. Βραχίων - χιῶν.

Μονοκονδυλιᾶ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Μ. Α. Μισολόγγιον. Δὲν πρόκειται περὶ παραδόσεως, ἀλλὰ περὶ γεγονότος. Τὸν Ἀύγουστον τοῦ 1840 συνίθη ἐν Ἀμαρουσίου. Τὸ παιδάκι γνωστῆς οἰκογενείας παίζων μετ' ἄλλου τινὸς παιδίου μὲ ἀμύγδαλα καὶ δισποχωρωτῶν, ἔπεσαν εἰς τὸ πηγάδι, τὸ εἰς τὸ προαίλιον τῆς «Παναγίας», καὶ ἐπίγη. Ἐτάφη εἰς τὸ προαίλιον. ὡς συνηθίζετο τότε — καὶ ἐκ τοῦ τάφου τοῦ ἐβύθησαν δύο ἀμύγδαλα, διότι εἰς τὴν τρεπίταια τοῦ εἶχε δύο μύγδαλα ἀκακία. Τὰ λοιπὰ δὲν εἶεν ἐνδιαφίρουσι . . . Κηρόσομεν τὴν λῆξιν τοῦ σοβαροῦ ἐπισοδίου. — κ. Γ. Β. Ὁδησοῦν περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς θέλομεν γράψῃς ἄμην προσεχῶς. Μὴ παύσητε ἐδνοῦντες τὴν «Ἔβδομάδα». — κ. Κ. Α. Π. Κωνσταντινούπολιν ἐλήφθη σὰς εὐχαριστοῦμεν περὶ τῶν πληροφοριῶν προσεχῶς. — κ. Θ. Δ. Σμύρνην» σὰς εὐχαριστοῦμεν» σειρά ἀπεστάλησαν. — κ. Α. Δ. Π. Σμύρνην. Τὸ ἡμ. Ῥ. προσεχῶς τὴν μὲ ἀρίσκουσαν ἄμην σελίδα, ἀρίσκουσαν ὅμως εἰς πηγάδι, τὸ εἰς τὸ προαίλιον τῆς «Παναγίας», καὶ ἐπίγη. — κ. Π. Ν. Ναύπλιον εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς εἰδήσεις. — κ. Ἰ. Τρ. Κυθωνίας, παραγγελαί σας ἐξετελέσθησαν» σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Π. Ν. Αεθαδαῖαν σὰς εὐχαριστοῦμεν καὶ ἀναμένομα. — Α. Ε. Μάγχεστερ. Παρανοήσατε τὸ πνεῦμα τοῦ συγγραφέως. Πρόκειται περὶ τῆς δορκάδος» ποὺ ἡκούσθη κωνηγὸς νὰ καταδιώκῃ χελώνας; Ἄλλ' εἰς ποῖα ἄτοπα παραφέρει ἐνίστε τὸ πάθος! — Π.Σ.Φ. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς συμβουλὰς σας. Περὶ τῆς μεταφράσεως πῶς νὰ γράψωμεν, ἀφοῦ οὐδᾶμὼς τὴν εἶδαμεν; — κ. Κ. Σ. Βάρναν» φάλλα ἀπεστάλησαν» σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Μ. Μ. Στιλίδα. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τῆς ὑπὲρ τῆς «ἑβδομάδος» ἐνεργείας σας. Ἐλήφθησαν. — κ. Ν. Ζ. καὶ Ἰ. Μ. Ναύπλιον. Εὐχαριστῶ. Περὶ τοῦ Ῥ. Μ. δυστυχῶς μέχρι τοῦδε οὐδὲν εὐχάριστον. — κ. Π. Οἰκ. Π. Ἀποστέλλεται σειρά εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — κ. Ζ. Κ' Τήνον» ἡ διατριβὴ φραζία ἀλλὰ πολὺ σοβαρὰ διὰ τὴν «ἔβδομάδα» παραγγελαί τι νὰ γίνῃ. — κ. Δ. Π. Κ. Ἀμφισσαν. Εὐχαριστοῦμεν. τὸ ἡμ. Ῥ. προσεχῶς» σειρά ἀποστέλλεται. — κ. Ν. Τ. Ῥ. Ἰ. Μ. Α. Μ. Κ. ἐνταῦθα. ὁ Dr Clarke λέγει ὅτι ἐβρεθὴν ἐν Κίω κατασκευασθῆ δ' ἐν Πάρω. Τὸ λεγόμενον τούτο Πᾶριον χρονικὸν ἀποκτίσας ὁ William Pettly ἐν ἔτει 1627 ἐπλούτισεν τὴν Ἀγγλίαν. — κ. Γ. Μαρτ. Κέρκουραν. Ὁ ἐὰς γράψωμεν προσεχῶς.